

Visszatekintő

Válogatás a Zenekar újságban tíz és húsz évvel ezelőtt megjelent cikkekből.

10 éve írtuk

Zenekar 2011. XVIII. évfolyam 3. szám

Stratégiai egységre van szükség a kultúrában

Káel Csaba tervekről, forrásokról, közönségnevelésről, Müpa-brandről

„A kulturális élet képviselőinek fel kellene fognia, itt érdekességről van szó, s érdemes ezt a stratégiai egységet komolyan venni, mert akkor a politika is így fog viszonyulni a területhez. Nálunk van a labda. Mi úgy szocializálódtunk, hogy a politikai vezetésnek kulturális követelményei voltak, amelyeket megfogalmazott a számunkra. Most egészségesebb a helyzet, mi magunk fogalmazzuk meg, mit szeretnénk, s utána ezt kell képviselnünk.”

Papcsák Ferenc**Zugló zászlóshajója: a Szent István Király Szimfonikus Zenekar és Oratóriumkórus**

„Van egy olyan vélekedés, hogy Magyarországon túl sok szimfonikus zenekar működik, és hogy egy ilyen kis ország nem tud ennyi zenekart eltartani. A mindenkori kulturális kormányzat is azt hangoztatja, hogy szükség van ugyan együttesekre, de nem ilyen mennyiségben. Az én véleményem ezzel szemben az, hogy ez is verseny. Kifejezetten öröm az, hogy sok szimfonikus zenekar van, hiszen a tehetségek csak így tudnak kiérlelődni. Ha kevés zenekar lesz, akkor számos tehetségnek nem lesz módja a kibontakozásra. Ez hasonló az élsport és a tömegsport viszonyához: a valódi tehetségeknek szélesebb bázisra, háttérre van szükségük ahhoz, hogy megfelelően tudjanak fejlődni. Nem hiszem tehát, hogy az a jó, ha kevés zenekar van. A legfontosabb szerintem az, hogy minél több zenei együttes legyen, mert annál könnyebben tudjuk a tehetséges fiatalokat egyre magasabb szintre eljuttatni.”

Takács-Nagy Gábor**Alap gondolatok a zenekari játékhoz**

„A zenekari játék (mint mindenfajta zenélés) szellemileg vezérelt játék, tevékenység!

Mivel zenekarban állandóan alkalmazkodni kell a társakhoz, a legjobb, legkönnyebb út egymás állandó segítségével a többiek színvonalát is állandóan javítani.

Aki fáradtan, kedvetlenül érkezik próbára (hiszen emberek vagyunk, ez lehetséges), ne zavarja, húzza le a társakat, tiszteletben kell tartani az igyekvő társat és nem utolsósorban a szerzőt.

Ne felejtjük, előadóművészek vagyunk. Ilyen szépen ezt más nyelv nem fejezi ki!”

20 éve írtuk

Zenekar 2001. VIII. évfolyam 3. szám

A válság prolongálva – szombathelyi helyzetjelentés

1991-ben a szombathelyi zenekar azt kérte a fenntartótól, hogy válassza szét az együttes művészeti és adminisztratív irányítását. A kérést indokoltnak tartották és teljesítették. Ezért a zenekar – hasonlóan Magyarország többi ilyen társulatához – a fentiek szerint működött. A hatályos SzMSz is világosan elkülöníti egymástól a vezetői posztokat, a hozzájuk rendelt feladat- és hatásköröket. A zenekar ennek fényében nagy bizakodással fogadta Horváth Lászlót (1998 február 15-én), aki pályázatában azt is deklarálta: „Az igazgató az egyszemélyi felelős, de köteles együtt dolgozni a zenekar demokratikusan választott testületével, tiszteletben tartva azok hatás- és jogkörét. (Közalkalmazotti Tanács, Szakszervezeti Bizottság, Művészeti Bizottság.) A zenekarban szükséges a párbeszéd.” Horváth László úr azonban az egyszemélyi felelősséget felcserélte az egyszemélyi vezetésre, amikor az igazgatói feladatok mellé, elvonva a művészeti vezető feladat és hatáskörét, magához ragadta a művészeti vezetést is. A jelenlegi művészeti vezető, Izaki Masahiro úr az évad folyamán többször jelezte, hogy szeretné gyakorolni művészeti vezetői jogait. Ez azonban ellentétesnek bizonyult az igazgató úr elképzeléseivel, és ezért nem is kereste a közös gondolkodás, az együttműködés gyakorlatban is megvalósítható lehetőségeit, sőt nem hosszabbította meg Izaki Masahiro úr szerződését sem annak ellenére, hogy a zenekari művészek 73%-a titkos szavazás útján nyilvánította ki akarát: e szerint a következő három éves ciklusban is Izaki Masahiro úrral, mint művészeti vezetővel és egyben vezető karmesterrel kíván együtt dolgozni.

Áldott diktatúra? Bemutató beszélgetés Győriványi-Ráth György karmesterrel.

„Gondot látok a tehetségek ápolásában. Hogyan lehet felépíteni egy tehetséget? Hogyan lehet nemcsak kis szerepekben felléptetni anélkül, hogy ne azonnal főszereppel a hátán görnyedjen a színpadon? Van olyan lehetőség, hogy az illető kis szerepeket énekel a színpadon, de már a nagy szerepeket tanulja korrepetitonnal, coverol. Aztán egy-egy nagyobb középszerepet kaphat a színpadon, miközben a főszerepet továbbra is gyakorolja, repertoárt épít. Nálunk nincs ilyen; megjelenik egy ifjú tehetség, megterhelik hatalmas főszerepekkel, és amikor nem bírja, átlépnék rajta.”